உ

ஸ்ரீராமஜயம்

புருஷார்த்தங்கள்.

புருஷார்த்தங்கள் நான்கு அவை தர்மம், அர்த்த காமம், மோக்ஷம் என்பவை. புருஷர்களால் ஜீவித காலத்தில் அடைய வேண்டியது புருஷார்த்தம். ஸகலப்ராணிகளாலும் ஐக்யமாக விரும்பப்படுவது ஸுகமும் துக்க நிவ்ருத்தியும் தான். ஸுகம் ஐஹிக ஸுகம், மோக்ஷ ஸுகம் என இரண்டு. ஐஹிக ஸுகம் இவ்வுலகிலும் மறு உலகிலும் ஸ்த்ரீ, புத்ரன், அன்னம் முதலான ஸுக ஸாதனங்களை இந்த்ரியங்களால் நுகர்ந்து அனுபவிப்பது. இந்த ஸுக ஸாதனங்களே அர்த்தங்கள் என்றும் அவைகளின் ஸம்பூர்த்தியால் உண்டாகும் ஸுகம் காமம் என்றும் அறியவும். இஷ்டமான விஷயங்களின் பிரிவால் ஏற்படும் (வரு)ம் துக்கம். இவ்வித ஸுக துக்கங்கள் புண்யத்தாலும் பாபத்தாலும் உண்டாவது. புண்ய பாபங்களை லக்ஷ்யமாதலால் அவைகளால் உண்டாகும் ஸுகங்களும் துக்க நிவ்ருத்தியும் (அக்காலங்களு) வேத சாஸ்த்ரங்கள் பெரியோர்களின் உபதேசம் இவைகளால் செய்யத்தக்கது என்று அறிந்து செய்வது புண்யம்-தர்மம்.

இன்றியமையாதவர்களால் செய்யத்தகாதென்று
சாஸ்திரங்களில் வேண்டியது பாபம் அதர்மம் ; இவ்விதம்
புண்ணிய பாபங்கள் மனுஷ்யர்களுக்கு மட்டும்தான் ஏற்படக் கூடியது
ஆகையால் மனுஷ்யர் நன்மையான புண்ணியத்தைச் செய்து
மோக்ஷம் அல்லது பரமபதம் அடைந்து தேவர்களாகப்

பற்சுகம் ஸ்வர்கத்தில் அநுபவிக்கலாம். மனுஷ்ய
ர் நன்மையல்லாத பாபத்தைச் செய்தால் இந்த ஜன்மா
வில் வியாதிதுக்கங்களும் மறுபிறவியில் பசு பக்ஷி
புழு முதலிய ஜன்மங்களாகவும் நரக துக்கங்க
ளை அநுபவிக்க நேரிடும். தற்போது மனுஷ்ய தேகமென்
ன மனுஷ்யத் தேகத்தைத் த்தான் இந்த ஸ்திரீ புருஷர்களே
ஏற்பட்டிருக்கின்றன. மேலான மனுஷ்ய ஜன்மத்தில்
தான் புண்ணிய பாபங்களை நம் இஷ்டப்படி
பாபங்களைச் செய்யாமல் இஷ்டமானபடி
புண்ணியங்களை (பலனை விரும்பாமல்) செய்து வந்
தால் நாளடைவில் சித்தசுத்தமாகி பரம்
மக்ஞானத்திற்கு யோக்யதை ஏற்பட்டு
க் ஞானத்திற்கு வேண்டிய வைராக்யம் ஏற்படும்
செய்யாததால் அநேக ஜன்மம் ஞானத்தால்
அஞ்ஞானம் நீங்கி பரம் ப்ரம்மத்தை அடைந்து
ய ஸுகத்தை அநுபவிக்கலாம். மறுபிறவி ஏற்படாது
இவ்விதம் அநித்யமான ஸம்ஸார சக்ரம்

ன்றும், நித்யமான அழிவில்லாத பரமாத்ம
ஸாக்ஷாத்காரமும் என்றும், இந்த இரண்டு, ஸாதன
ஸாத்ய ரூபமானது, தர்மம் அதர்மம் என்று இ
ருபிரிவாகத் தர்க்கங்களும் ஸாதனங்கள், செய்யவேண்டி

என்றும் அறியவும். இவ்விதம் தர்மத்தை செய்பவனா
ன் ஜீவனானால் அதனால் புகழ்க்கப்பட்ட தர்மத்தை
ச்செய்யக்கூடும் தர்மத்தினால் தான் ஸாத்யஸாக
லாத்தமான அர்த்தங்களை யடையலாம், தர்மத்
தினாலேயே ஸாத்யஸாதனமான காமத்தை யடைய
லாம்; அல்லாதுமே தர்மத்தை பலனைக்கருதாம
ல் ஈச்வரார்ப்பணமாகச் செய்தால் சித்த சுத்தி
மேலானவை ஏற்பட்டு மோக்ஷத்தையும் அடை
யலாம். ஆகையால் தர்மமே ப்ரதானம், இதைக்க
ருதித்தான் மநு "தர்மோ ரக்ஷதி ரக்ஷித:" என்
று தர்மத்தை நாம் கைவிடாமல் அநுஷ்டித்து வ
ந்தால் அது நம்மை மோக்ஷமென்னுயர் ஆப்பா
ற்றும் என்று உரைத்தார். ஆகையால் மேலான த
ர்மத்தைப் பற்றிக் கூறுவோம் ॥
தர்மத்தின் பலன் இஷ்டவஸ்து ப்ராப்தி, அநிஷ்
ட நிவ்ருத்தியும். அதர்மத்தின் பலன் அநிஷ்ட ப்
ராப்தி, இஷ்ட நிவ்ருத்தியும் என்பது ॥

ஸகலவைதிககர்மாக்களையும் செய்ய வேண்டியதான சௌ
சம்ஸ்காரம் ஆசாரங்களையும் அத்தமட்டில் ஏதுவான ஆ
தாரமென்ற தர்மங்களினாலே |

தர்மாதர்மங்கள் தேவர்களுக்கும் கூட பாரதந்த்ரிய
ஹாமில்லை, ஆகையால் அவைகளுக்கு அதிஷ்டம்
[illegible] | வேதசாஸ்திரங்களும் பெரியோர்க
ளுடைய அனுஷ்டானமும், அவர்களால் புகழப்ப
ட்டதும் தர்மம், வேதசாஸ்திரங்களால் செய்ய
க்கூடாதென்று கூறப்பட்டதும் பெரியோர்களால்
இகழப்பட்டதும் அதர்மம், தர்மங்கள் பலவகை-
நித்யம், நைமித்திகம், காம்யம், வர்ணதர்ம
ஆச்ரமதர்மம், வர்ணாச்ரமதர்மம், ஜாதிதர்ம
குலதர்மம், ஸ்த்ரீதர்மம், புருஷதர்மம், ஸாமான்
ய தர்மம், விசேஷதர்மம், ஆபத்தர்மம் எனப்
பல | அவரவர்களுக்குரிய தர்மங்களை அறிந்து
புண்யானுஷ்டானத்தால் இம்மையில் இவ்வுலக ஸௌ
க்ய ஸ்வர்க்க ஸுகங்களை அனுபவித்து, அநேக
ஜன்மாந்தரங்களில் ஸகல இஷ்டங்களையும் அ
டையலாம் | [illegible] நித்ய தர்மத்தை அனுஷ்
டிக்க ஸ்நானம் ~~[illegible]~~ சுத்தம் ஆசாரநியமம் தேவா
ன அங்கமான தர்மங்களுக்கு ஆதாரமென்ப

யெனர். ஸ்வதர்மத்தினால் ட்டவனுடைய தேவ
தாபக்தியோகிர்த்தாடனே போபலனாகிறது.
தேர்தால்புண்யபாதிதிறங்களில் வனிப்பது தவம். தெ
ட்டவர்களுடைய இர்காமனிருப்பது தவம்.
உலகத்தில் வானப்ரஸ்தாச்ரமம், யென்னுடைய த
மக்ஷி மணம் எத்தப்ரம்ம சாய்பம், இன்னு
ம் இவைகளுடையது. சரீரம் இந்திரியங்கள் மனம் இவைக
ளால் செய்யப்படும் நற்காரியங்கள் தர்மம், இவைக
ளால் செய்யப்படும் கெட்ட காரியங்கள் அதர்மம்,
இவைகளால் மனதில் ஏற்படும். பதிவு (ஸம்ஸ்காரம்)
என்பது தர்மம் அதர்மம் எனப்படும், இந்த ஸ
ர்மமான ஸம்ஸ்கார மேபாகால த்தில் பலனை
க்கொடுக்கக்காரணமாகிறது, ஈச்வரனும் ஸாக்ஷி
யாகஇருந்து பலனைக்கொடுக்கிறார். புண்ணிய
வானைத்துவனை புண்யகாலத்தில் பலனளிப்பது யோகமென்
று அறியவும். புண்யபாபகர்மாக்கள் அதனத
இவைய அனுஸரித்து சீக்கிரத்திலேயே வெகு காலம்
சென்றோ அவசியம் பலனைக்கொடுக்கும்.

ஏதேனும் காரணமேற்பட்டால் அவைகள் பலனளிக்
காமல் போகும். பாபங்கள். ப்ராயச்சித்தம் செய்தால்
நிவர்த்தியாகும். ஸ்தூல சரீரத்தைத் தவிர ஸூக்ஷ்ம சரீரம்
ஒன்றுண்டு அதில் மனஸு ப்ரதானம். அதிலேயே
கர்மவாஸனைகள் பதிவாகி ஸ்வர்க்கம் நரகம் போலோ
கம் இவைகளுக்குச் சென்று மனதோடு ஸூக்ஷ்ம தே
ஹ ஸுகதுக்கங்களை அநுபவிப்பது என்று ஸ்தூல
சரீரத்தைத் தவிர ஆத்மா நித்யமாக உள்ளது என்ற
ஸம்யபுத்தியுள்ளவனே வைதிக கர்மாக்களைச் செய்ய
அதிகாரியாவான். வேதசாஸ்திரங்கள் ப்ரமாண
ங்கள், அதன்படி ஆத்மா நித்யன், புண்யம் பாபம் அ
தன் பலனை அநுபவிக்க ஸ்வர்க்க நரகாதிகள் உண்டு
புண்ய பாபங்களுக்குப் பலனையளிக்க ஈச்வரன் உண்
டு என்ற நம்பிக்கையுள்ளவனே ஆஸ்திகன், இ
வைகளில் நம்பாதவன் நாஸ்திகன். ஆஸ்திகனே வே
த சாஸ்திரங்களுக்கு அதிகாரியாவான்॥

(போஜனத்திற்கு முன்பு "~~[struck]~~ ஸ்ரீராம ஜயராம ஜய ஜயராம" என்று 13 அக்ஷரத்தை ஜபம் செய்தால் புண்யம்)

<u>ப்ராமணன்.</u> வேதங்களைப் படிப்பது, பிறருக்கு (யோக்ய
தையுள்ளவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொடுப்பது, யாகாதிகளை
ச் செய்வது, செய்விப்பது, தானம் கொடுப்பது தானம் வா
ங்குவது இந்த ஆறு கர்மங்களையுடையவன். வேதம் படிப்
பது, யாகாதிகளைச் செய்வது, தானம் கொடுப்பது இவை
கள் புண்யம், மற்ற மூன்றும் ஜீவனத்திற்குச் செய்யலா
ம் செய்யாவிட்டால் பாபமில்லை. முற்கூறிய மூன்று வே
லைகளையும் சக்திக்கியன்றவரை செய்யவேண்
டும். ஜீவனத்திற்கும் செய்யும் கர்மாக்களைச் செய்தா
ல் ப்ராயச்சித்தம் செய்யவேண்டும். தினக்கிரி
யைவைத் தவிர வேதாத்யயனம் செய்து அதன்படி நட
க்கவேண்டுமென்பது நியமம். வேதத்தைக் க்ரமமாக வேதி
ரகித்து அர்த்தவிசாரம் செய்து, மனதாரமனனத்துக்கு
வர்த்திசெய்து நியமத்துடன் பாராயணம் செய்து சிஷ்ய
ர்களுக்குச் சொல்லிக்கொடுக்கவேண்டும். அக்னி
ஹோத்ரம் யாகம் முதலான ஸ்ரௌதகர்மாக்களைச் செய்
யாவிட்டாலும் ஸந்தியாவந்தனம் ஔபாஸனம் வை
ச்வதேவம் முதலான ஸ்மார்த்த கர்மாக்களையாவது

அனுசிதம் - கல்யாணம் செய்து கொண்டவர்களாய் இருக்கிறா
ட்டும் மேலானவனைப் பார்த்து ஒருவன் அவனைப் போல் தீத்
தையாகின அறிந்து அவனைப் பழித்துக் கேலி பண்ணல்;

பெற்றவரை அவசியம் செய்ய வேண்டும். கலியுகத்தில்
தானமே பலவற்றிலும் ஸங்கீர்த்தனமே மேலானசெயல்,
ஆகையால் ஸத்பாத்திரமானவர்களுக்குக் கொடுக்க
சக்திக்கியன்ற அளவும் தானம் செய்யத் தெரிந்தவர்
களிடத்தில் நல்ல தானம் செய்ய வேண்டும். பசித்
தவர்களுக்கு அன்னதானம் செய்வதுவே தேவரும் அன்ன
ம்ருத்யு, கர்மாக்கிரியைகளில் அபேக்ஷை உள்ளவ
ர்களுக்கே செய்ய வேண்டும். அவசியமில்லாமல் தா
னம் செய்து புண்யங்களைப் பாழ்படுத்திக் கொள்ளலாகா
மல் போய்விடும். வேதம்படித்த ஸதாசாரத்துடனிருப்
பவர்களுக்குத் தானம் செய்தால் அதிக பலன்.
ஸ்வதர்மத்தைவிட்டவனுக்கும் குடும்பத்தில்லாதவனு
க்கும் தானம் கொடுக்கக் கூடாது. தன் குடும்பத்தினை
க்கு கிடைக்காமல் அதோ ஸாக்ஷி ஸம் (ஸமத்ரீ) இல்லாது
ம் ஸாதாரணதானம் மிக விட்டுவிடும் தானம் வாசு
கலாம். இரண்டாவதாக ஜீவனத்துக்குக் கஷ்டப்
படுபவர்களுக்குத் தன் ஸ்ரேயஸ்காமர்க்கு உதவி செய்து
துக்கொண்டு ஒருபகாரமாக உயிர்வாழ்வோர்

(ஸ்பர்தா) (ஈர்ஷை)

பொறாமை - கல்வி பணம் குணம் இவைகளால் தன்னைக் காட்டிலும் மேலானவனைப் பார்த்தாலும் அவனைப் போல அல்லது அவனைக் காட்டிலும் மேலாக வேண்டுமென்ற போட்டி குணம்)

உத்தமமான பொருள்களை ஸம்பாதனம் செய்தல் இவைகளைச் செய்தும் ஜீவிக்கலாம்॥

க்ஷத்ரியன் தன் தேசத்திலுண்டாகின்ற குறைகளை (அடக்குதல்) ஸாதுக்களை பரிபாலனம் செய்வது இவ்வகையால் க்ஷத்திய ராஜாக்களுக்கு உரிய செய்வது நீதி தவறாமல் அரசாட்சி செய்வது இவைகளைச் செய்ய வேண்டும். வைஸ்யர்கள் பசுக்களைக் காப்பாற்றுதல் தானம் செய்தல் வேதம் படித்தல் வியாபாரம் செய்தல் வட்டி வாங்கல் கிருஷி வ்யவஸாயம் செய்தல் இவைகள் வைஸ்யர்களுக்கு உரிய தொழில்கள்। சூத்திர மூன்று வர்ணத்தார்களுக்கு ஊழியமுடன் பணிவிடை செய்தல் இப்படி வேலைகளைத் தொழில் இவைகள் சூத்ரர்களுக்கு॥ பொதுதர்மங்கள் எல்லாவர்ணத்தார்க்கும் - பொறுமை, பிரியமாகவும் நன்மையைப் பயப்பவையாகவும் உள்ள உண்மை பேசுதல், மனதடக்கம் சுத்தி, தானம் கொடுத்தல், இந்திரியங்களை அடக்குவது, அஹிம்ஸை, பெரியோர்களுக்குப் பணிவிடை செய்தல், தீர்த்தயாத்திரை, தயவு, வஞ்சகமின்மை, பேராசையின்மை, அஸூயையின்மை, திட்டாமை

காலையும் மாலையும்
ஸந்தியா காலங்களில் தூக்கம் ஆஹாரங்கள் கூடாது!

தெய்வபக்தி, பரமேச்வரபக்தி இந்த தர்மங்கள் எல்லா வர்ணத்தார்களுக்கும் ஸகல ஜாதிகளுக்கும் பொதுவானவை. அவசியம் செய்ய வேண்டியவை நித்ய கர்மாக்களே. இப்பட காலத்தில் செய்ய முடியாவிட்டால் அந்தக் காலத்தின் பின் காலங்களில் செய்யலாம். எக்காரணத்தாலும் கர்மாக்களைச் செய்யக்கூடாது, பொதுவாக [illegible] கூடத்தார்த்து [illegible] செய்து செய்ய வேண்டும். கட்டிலில் வஸ்திரத்தைச் சுற்றிக்கொண்டு ஸையக்கூடாது. தவறினால் ப்ராயச்சித்தமாக [illegible] ஸ்நானம் செய்ய வேண்டும். கர்ப்பாதானம் முதற்கொண்டு 40 ஸம்ஸ்காரங்கள் (அதாவது ஏற்பட்ட கர்மாக்கள்) தயை, பொறுமை, அஸூயையின்மை, சௌசம், (சுத்தி) இன்னும் மூன்றையும் ஸ்ரமப்படுத்தாமல் காரியம் செய்வது, மங்களகாரியம், பிற காரியங்களுக்கு உதவி, தனக்கில்லையே என்று நல்ல மனதுடன் பிறருக்கு உபகாரம் செய்து பிறரை [illegible] பாமை. என்ற இந்த 8 குணங்களும் வேண்டும். ஆத்ம குணங்கள் என்று இந்த குணங்களைக் [illegible] சொல்லுவார்கள்.

உபநயனம் எட்டாவது வயதில் செய்யவேண்டும் பதினாறு
வயதுக்கு மேல் போகக்கூடாது। பிரம்மசாரிக்கு
உபவாசம் கிருஹஸ்தனுக்குண்டு, உத்தரீயஸ்தா
னத்தில் என்று சேர்த்து சொன்னது। உபவாசத்துக்கு பிரதி
னிதியை புதுச்சம் செய்யப்பட்ட கர்மா பலன்கொடு।
கொடுப்பு, மந்திரம் உபவாசம் ஜபனம் ஷோடச நல்ல
த்திலும் நினைவுகள் யாதொன்றும் உபயோகிக்கக்
கூடாது। மாத்ருபக்தியால் இவ்வுலகமும், பித்ருபக்தியா
ல் மேல் உலகமும், ஆசாரியபக்தியால் பிரம்மலோகத்
தியும் அடைந்தது அனுபவிப்பான்।
பெரியோர்களை நமஸ்காரம் செய்து சேவிப்பவர்களுக்கு
ஆயுள் புத்தி புகழ் பலம் இவைகள் விருத்தியடையும்।
பரிவிருத்தி பிராமணர்களால் செய்யப்படுவோர்கள் கர்மா,
உத்ஸர்ஜன கர்மாக்களால் அத்யயனம் செய்த வேதபாகங்க
ளுக்கு புனருபயம் [illegible] கர்யாவதை
க்கும் [illegible] போக்குவதற்கும் [illegible]
அவசியம்॥ [illegible]
[illegible] அல்லது [illegible]
னம்,

அவ்வாறு இந்த தெளிவில்லாத கொடுத்து யாகமென போஜனமுதலி
வைகளைக் கண்ணியமாகச் செய்ய வேண்டும். கன்னிகைகளு
க்கு நாள் உபவாசமிருந்து அதிக புருஷனைத் தேர்ந்தெடுக்க ஸ்வயம்வரத்துக்கு
ப்பட்ட கன்னிகைக்கு தானம் செய்ய வேண்டும். வரன்க
ச்மானப் போஜனம் செய்ய வேண்டும். இல்லாதவம் - கன்னி
கையானபத்ரம், வரன் கன்னிகை வேறும் வாரத்திற்கு
முன்னோர்களுக்கு தர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும்.

ஸ்திரீகள் மது அருந்துவதை விட்டொழிப்பதுடன் தேவை,
பார்த்தாவை விட்டு பிரிந்திருப்பது கவனமில்லாமல் ஊ
ர்சுற்றுவது, அகாலத்தில் தூங்குவது, பிறர்க்கிருக்கத்திர
க்கப் போய்வருவது இவைகளைச் செய்யக் கூடாது.
ஸ்திரீகளுக்கு இனியதாக தர்மானுஷ்டானங்கள் தேவையால் ஸ்
அவ்வண்ணம் பர்த்தாவுக்கு பணிவிடை செய்வதாலே
மேல் வர்க்கத்தை அடைவாள். ஜபம் தேவம் தீர்த்தாட
னம் ஸந்யாஸியாக - ஸந்யாஸமார்க்கியாக இருப்பது,
மந்திரங்களை அதிக ஆவர்த்தி செய்வது தேவதைகளை உ
பாஸிப்பது இவைகளில் அதிகம் ஈடுபட்டால் பாதிவ்
ரத்யத்தைக் கெடுக்கும். அதனால் ஸ்நானம்
செய்து ஸூர்யனைக் குறித்து ஜலத்தினால் அர்க்யம்
கொடுத்தால் ஏழு ஜென்மாக்களில்லை வைதவ்யம் ஏற்படா
து. ஸ்திரீகள் பார்வதிக்கு ஸமமானம், அவர்களு
க்கு இனிமேல் கெடுதல் நேரிடாது. கர்ப்பிணி ஸ்திரீகள் - ஸ்நா
நியாகாலத்தில் ஆகாரம் அதிகம் ஸ்நானமுக்கி

கலியுகத்தில் ஹேதுக பாஷண்டசார்யமே
வாளா ப்ரஸ்தர்க்கம் பேசக்கூடாது।

ஸேவகர்களைச் செய்யக்கூடாது ஹேத்துவாய்ப் போகக்கூடாது।
அமங்களமானவார்த்தை பேசுதல் அவசியமில்லாமல்
சிரித்தல் கூடாது, அவர்களின் மனக்கஷ்டம் ஏற்படாவ
லாக ஜ்யேஷ்டனுக்கொத்து திருப்தி செய்யவேண்டும்।
கிருஹஸ்தன் - ஸ்நாநம், ஜபம், ப்ராமண போஜனம்
(அதிதிபூஜை) வேதபாராயணம், தர்ப்பணம், வைஸ்வதேவ
ம், புத்ரப்ராப்தி, யதிபூஜை, புண்யகார்யங்கள், ஸத்ய
ஸம்பாஷணை, ஸாத்விகாஹாரம், தானம், ஸ்நானம்,
காயத்ரீ ஜபம் மாதாபிதாக்களை ரக்ஷிப்பது, தேவதைகளையும் மற்றும்
சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்ட தர்மங்களையும் செய்
துகொண்டு நித்யானுஷ்டானங்களை செய்துகொ
ண்டே க்ருஹஸ்தன் புண்ய லோகத்தையடைவான்॥
பூர்ணமான வைராக்யமிருந்தால் பரமஹம்ஸ ஆச்ரமத்
தையடைந்து, ஸ்நான சௌசங்களைச் செய்துகொ
ண்டு ஸ்தமாக இருந்து பிக்ஷை யெடுத்துண்டு வேதாந்த ச்ரவண
மனன நிதித்யாஸனம் (தியானம்) செய்து கொண்டு
கிராமத்தில் ஒரு ராத்ரியும், பட்டணத்தில் ராத்
திகளோ ஏதேனுமிடத்திலோ இருந்து கொண்டிருக்கலாம்,
அவர்களிடம் பிக்ஷான்னம் ஆஹாரிக்கவேண்டும்॥

தினக்கடன் —

அதிகாலையில் ப்ராம்ம முகூர்த்தமென்ற நாலரை மணிக்கு
எழுந்து கால் கை சுத்தம் செய்து கொண்டு வாய் கொப்பளித்
து ஆசமனம் செய்து வடக்கு நோக்கித் த்யானமும் செய்து பகவா
னுடைய நாமமாகிய கீர்த்தனங்களையாவது ஸ்தோத்ரங்கள் புண்ய நதி
கள் முதலானவற்றை நினைக்க வேண்டும். பிறகு நேற்றைய
தர்மகாரியங்கள் அதர்மகாரியங்கள் என்ன செய்தோ
ம் குடும்பகாரியங்களில் என்ன ஏற்பட்டது என்று
யோசித்து இன்று செய்ய வேண்டியதையும் சிந்திக்க
வேண்டும். இதனால் நற்காரியங்களில் ப்ரவ்ருத்தியும்
பாபங்களினின்று நிவ்ருத்தியும் ஏற்படும். பிறகு தேச
காலங்களையறிந்து சௌசம் பல்துலக்கல் ஸ்
நானம் வஸ்த்ர புண்ட்ர தாரணங்கள் செய்து கொண்
டு ஸந்த்யாவந்தனம் செய்ய வேண்டும். மல மூத்ர
விஸர்ஜனம் செய்யும் போது வலது காதில் பூணூலைச்
சுற்றிக் கொள்ள வேண்டும். சௌசம் என்பது உப
யனமாகாதவர்களுக்கும் ஸ்திரீ சூத்ரர்களுக்
கும் உண்டு (கைகால் கழுவ வாய் கொப்பளித்து ஆ
சமனம் செய்வது) வைதிக தர்மங்களில் நம்பிக்கையு
டன் செய்ய வேண்டும். நம்பிக்கையில்லையேல் செய்து
ம் பலனில்லை. ஆசமனம் வடக்கு அல்லது கிழக்கு முகமா
கத் திரும்பிச் செய்ய வேண்டும். ஆத்யாத்மம் இரண்டுமே.

ஸ்நானம் செய்த பிறகு தேவர் ரிஷி முதலானவை திருப்தி கர்மாக்களையோ போஜனமோ செய்ய வேண்டும். ஸ்நானம் ஸகல ஜாதிகளுக்கும் உண்டு. ப்ராம்மணன் ஸ்நானகாலத்தில் அகமர்ஷணம் முதலான வேதமந்திரங்களைச் சொல்ல வேண்டியது அவசியம். பகவந்நாம ஸ்மரணம் - புண்யதீர்த்த ஸ்மரணம் இவை
(காலை)
க்ஷேமத்தைச் செய்யக்கூடும். ஜாதிகளின்றி மோக்ஷமும் கூறுவர்.
காலில் ஜலம் விடுவதும் செய்யவும் தேவதாஸ்துதி
(அவாஹ) ஸ்நா தேவதையைப் பார்த்துக் கொண்டு ஸ்நானம்.
(6) பூர்த்தாங்க - ஸங்கல்பம், ம்ருத்திகா லேபனம், ப்ரோக்ஷணம்
அகமர்ஷண ஸூக்த ஜபம், தேவாதி தர்ப்பணம் என்று ஐந்து அங்கங்களுடன் புண்ய ஸ்நானத்தைக் கொண்டு பெரியோர் ஸ்நானம் செய்யலாம். வாருணஸ்நானம் மாநஸ ஸ்நானம்.
மேலும் தீர்த்த ஸ்தலங்களில் அமாவாஸ்யை முதலான பர்வங்களில் தீர்த்த ஸ்நானம் செய்யக்கூடாது?
நாய் முதலானவைத் தொட்டால் ஸ்நானம். தேவதைகளின் உத்ஸவ தரிசனம் மங்கள கார்யம், பந்துக்களை வழியனுப்புதல், போஜனம் இவைகளைச் செய்துவிட்டும், ஜனனம் முதலான காரணமில்லாமல் இரவு அர்த்தராத்ரியிலும் ஸ்நானம் செய்யக்கூடாது. கிரஹண காலத்தில் கங்கா ஸ்நானம் மிகவும் ச்ரேஷ்டம். கிரஹண ஸ்பர்சமான உடன் ஸ்நானம் செய்து மத்யகாலத்தில் ஜபதர்ப்பணங்கள் செய்து மோக்ஷமானவுடன் விடுபாடு ஸ்நானம் என்று அறியவும்.

தேவதார்த்தி அனம், வலாறும், யாகம், உத்ஸவம் இவைகளில்
ஸ்பர்சதோஷமில்லையாது। இரண்டு ஸ்நானம் கச்சம் (தார்) கட்
டிக்கொண்டு மேலுத்தரீயத்துடன் வைதிககர்மாக்களைச்
செய்யவேண்டும்। விபூதியோ கோபீசந்தனமோ குலாசாரப்
படி நெற்றியில் தரித்துக்கொண்டு ஸந்தியாவந்தனம் செ
ய்ய வேண்டும்।

காலையில் சூரியோதயத்திற்கு முன்னும் மத்யான்னத்தில் பகலி
லும் ஸாயங்காலம் சூரிய அஸ்தமன காலத்திலும் ஸந்தியாவந்த
னம் செய்யவேண்டும்। இப்படி பத்து, மூன்று நாழிகைக்
கு மேற்படாமல் அதற்குள்ளாக அவசியம் செய்யவேண்டும்
எப்படியும் செய்யாமல் விடக்கூடாது, ஸந்தியாவந்தன
ம் செய்யாமல் வேறு வைதிககாரியங்கள் செய்தால் பலனி
ல்லையாம்। ஸந்தியில் அர்க்யப்ரதானம் "அஸாவாதி
த்யோ ப்ரம்ம" என்ற தியானம் காயத்ரீ ஜபம் உ
பஸ்தானம் இவைகள் முக்கியமானவை। காயத்ரீ ஜபம்
108 அல்லது 54, 28 என்று செய்யவேண்டும்।
ஆசௌச காலத்தில் 10 செய்தால் போதும் (பத்தே)। ஸமயம்
இன்றால் புரோஹிதரைக் கொண்டு ஜபிக்கலாம்। சி
வ விஷ்ணு நாமாக்களை பக்தியுடன் எப்பொழுதும் ஜப
த்தால் ஸகல பாபங்களும் நீங்கும்। வைதிககர்மாக்க
ள் தப்பினால் ப்ராயச்சித்தம் செய்யவேண்டும், அல்லது
ஸ்ரீ கோபதிகம் இன்றாயும் ஸேவை। ஸந்தி
கையால் தவ்க தோஷம் ...
யாவந்தனம் ஸூர்யநமஸ்காரம் செய்துவிட்டுக்கொண்டு

சாரியும் கிருஹஸ்தனும் ஸமிதாதானம் உபாஸன
ஹோமங்களைச் செய்யவேண்டும். காலையும் மாலையும்
முடியாவிட்டால் அதற்குரிய மந்திரங்களையாவது ஜபம் செ
ய்யலாம். அக்னிஹோத்ரம் உபாஸனம் செய்யமுடியாதவர்க
ள் ஸூர்யநமஸ்காரம் தேவபூஜை பஞ்சாக்ஷராதி ஜபம் பகவ
ந்நாம ஜபம் இவைகளையாவது செய்யவேண்டும்.

அக்னியில் ஹோமம் செய்யும் திரவ்யங்களை ஜலத்தால் ப்ரோ
க்ஷணம் செய்யவேண்டும். அக்னியில் அக்னிஹோத்ரமில்லாவ
ஸ்நானஞ்செய்வதால் மனுஷ்யன் லோக க்ஷேமம் ஏற்படும். மா
த்யான நியமம் செய்து ப்ரதிதினம் செய்யவேண்டும். இஷ்ட
தேவதையைச் சொல்லவேண்டும். செவ்வாய்
வெள்ளிகிழமைகள் அமாவாஸ்யை பூர்ணிமை த்வாதசி, ஸங்க்ரம
ணம் ராத்ரிகாலம் இவைகளில் துளஸியை பறிக்கக்கூடாது.
ஆதித்யன் அஸ்தமனமானவுடன் சாமம் ஹோம சிவராத்ரி, சுப்ரமணி
யர் இராத்ரி தேவதைகளைப் பூஜித்தால் ஆரோக்யம் ஐஸ்வர்
யம் இவைகளைத் தீர்க்கும். பஞ்சாக்ஷர அஷ்டாக்ஷர மந்திர
ஜபம் பூஜை செய்யலாம். ~~[illegible]~~ பகல் இரவு இவை
களை வைசுவதேவம் செய்ய வேண்டும். இக்காலத்தில் பெரியா
ர்ட்டால் பகவானுக்கு நிவேதனம் செய்து பிறகு போஜன
ம் செய்ய வேண்டும். வந்த அதிதிக்கும் போஜனம் அளிக்க
வேண்டும். ஸந்யாஸிகள் ப்ரம்மசாரிகள் இவர்களுக்கு பி
க்ஷை போடவேண்டும். ஸந்யாஸிக்கு தங்கத்தையும் ப்ரம்ம
சாரிக்கு அரிசியையும் கிருஹஸ்தனுக்கு அன்னத்தையும்
புசிக்கும்படியாக கொடுக்கக்கூடாது. கைகால் வாய் அலம்பி ஆ
சமனம் செய்து ஆஸனத்தில் கிழக்கு முகமாக உட்கார்ந்து
போஜனம் செய்ய வேண்டும். ~~[illegible]~~ தெற்கு திக்கையும் நோக்கி
யும் செய்யலாம். காலில் செருப்பு போட்டுக்கொண்டு கூடாது
போஜனம். ப்ரதிதினம் பாராயணம் செய்து சாப்பிடவும். சா
ப்பிடும் பொழுது கண்ணீர் வரும்படி பேசக்கூடாது. பகல் $1\frac{1}{2}$ மணி முதல்
$4\frac{1}{2}$ மணிவரை ஜபம் ஸ்தோத்ரங்களைப் பாராயணம் செய்
யவும். ஸாயங்காலம் காரியங்களை கவனிக்கவும். ஸந்த்யாவந்த
னங்களில் தூங்கக்கூடாது. ஸந்த்யா காலங்களில் போஜன
ம் செய்து பிறகு தாம்பூலம் உபயோகிக்கலாம். அதிகமாக பல
டைய தாம்பூலம் தரித்தால் புத்திமந்தமாகும். ராத்ரி
எண்பது மணிக்குள் போஜனத்தை முடித்துக்கொள்ள வேண்டும்.
வடக்கில் தலைவைத்துப் படுக்கக்கூடாது. பகவானுடைய நாம
ஸ்மரணம் செய்துகொண்டே தூங்கவேண்டும். படுக்கும் முன் கால்களை
அலம்பி ஈரமில்லாமல் துடைத்துக்கொண்டு இவ்விதம் அநுஷ்டித்தால்
க்ஷேமத்தை அடையலாம்.

தாயாதிகளாய் பந்துக்களாயுள்ளவர்களுக்குத் தீட்டு ஜனனத்தைப் போன்றே
ரும் ஒருவர் மரணமடைந்தாலும் தீட்டு 10, 3, 1½ -1- நாள்
களென்று சாஸ்திரங்களைப்படி உண்டு. தீட்டு என்பது சாஸ்
திரத்தை நம்பியே அனுஷ்டிக்க வேண்டும். தொற்று நோயுள்
திக்கொள்ளப்படாதவாறு ஆரோக்யமாக இருக்கவும்.

அந்தக் காலங்களில் நித்ய கர்மாவை மட்டுமே சு
ருக்கமாக அனுஷ்டானம் செய்ய வேண்டும். வேறு வைதிக க
ர்மாக்களைச் செய்யக்கூடாது. இலௌகீகமாக காரியங்
களை செய்யலாம். ஸ்நானம் செய்தபின் செய்யலாமென்றும் இலக்கியங்
ளில் உள்ளது. மூன்று நாட்களுக்கு மேல் தீட்டுக்காரர்களை யார்
தொட்டாலும் அவர்களுக்கு உண்டு அது மனைவிக
ளுக்கும் உண்டு. இவ தீட்டுக்காரர்களைத் தொட்டுக் கொண்டு அது
கிடையாது. தொடாமல் இருக்கவும் சொல்
லவும். ஆசௌசகாலத்தில் நித்யானுஷ்டானம் செய்யவும் வேண்
டும். ஆசௌசகாலத்தில் அன்னதானம் செய்தல் கூடாது. ஜனனமரண
ஸம்பந்த தீட்டு உண்டாகாது.

மரணகாலத்தில் தங்காது உறவினர் துணையுடன்
இறந்தவர் தங்கிய இடத்தை எப்படி வழுவின்றி சுத்த
ம் செய்து கொள்ள வேண்டுமோ அப்படிச் செய்யவும். தீட்டு
முடிந்த பின் கிருஹங்களைச் சுத்தம் செய்ய வேண்டும்.
புண்யாஹவாசனம் செய்தல் வேண்டும். அப்படி பூமியை இல்லாம
ல் ஆக்கப்படும் விதத்தை பரிசுத்தப்படுத்த வேண்டும்.
வீட்டையும் மரணகாலத்தில் அவர்களுடைய வஸ்
த்ரம் முதலியதுகளை மரணகாலத்தில் அப்புறப்படுத்தி
புண்யதீர்த்தங்களையும் சிவ விஷ்ணு நாமங்களை
துதி செய்து கொள்ள வேண்டும். (+மரணம்) ॥

பூமியை விட்டு யமலோகம் செல்லும் மார்க்கத்தில் இருப்பதால் இறந்தவர்களு
க்கு அந்த வழி செல்ல வேண்டியிருப்பதால் அவர்களை இல்லாம
ல் செல்வதால் இருப்பதால் அவர்களை உத்தேசித்து அப்புத்ரன் தா
ன் செய்ய வேண்டும். வெளியூரிலிருப்பவனுக்கு வாழ்வை
யும் வசதியையும் பெறுவதற்கு மனைவியும், நோயாளி
களும் நிறைவேற்ற முடியாதவர்களுக்கு மரணமடைகிறவனுக்கு தானம் செய்து
ம் கொடுத்து உபகாரம் செய்பவர்களும், பதினாறு விதமாக
யாகங்களுக்குச் சமமான பொழுது அவர்களுடன் ஸ்நேகிதர் இருந்து
ஸ்ரத்தையுடன் வைதிக காரியங்களை முடித்தால் செய்
தால் அவனுக்கு அளவில்லாத புண்யம் கிடைக்கும்.

புத்ரன் செய்யும் புண்ய காரியங்களால் மாதாபிதாக்க
ள் புண்ய லோகத்தை யடைகிறார்கள் புத்ரன் கடமைகளெ
த்தினம் உண்டாகும் ஆகையால் ஹானகாதிகள் அப்திகம்
பக்ஷாந்தோறும் செய்ய வேண்டிய ப்ரத்யாப்திக ச்ராத்தமும்
லோப மில்லாமல் ச்ரத்தையுடன் தேசகாலங்களுக்
குத்த இந்தப்படி செய்தவனை. அவசியம் செய்ய வேண்டி
ய தர்மமான பாப புண்ய விஷயம் என்று சாஸ்த்ர
ங்களில் கூறுகிறது. மஹாளயபக்ஷத்தில் கூறிய அனைவருக்கும்
ய ச்ராத்தத்தை பண்ணாவிட்டாலும் அவசியம் செய்யவும்.
ச்ரத்தையுடன் பக்தியுடன் செய்யும் ச்ரா
ச்ராத்தம் என்பதும் புண்யகாரியங்களில் சேர்த்துப்ப
ரேரந்தி தெலாம் அனாதிபிலவரதவஹாணகாட்டினும்
வேதம் புராண காலத்திலும் ஒப்புக்கொண்டு வந்ததோ
ப்ரமாணமானதாகும். மாதாபிதாக்களை உத்தேசி
த்து கூறிய அனைவரும் ச்ரத்தையுடன் ச்ராத்தம் செய்தால் பு
த்ரர்க்கு ஆயுள் விருத்தி ஐச்வர்யமும் அனுக்ரஹத்தால்
ஸகல ஸௌபாக்யங்களையும் அடைவான்॥ ...... ஸூரிய
அஸ்தமனத்திற்கு 3 நாழிகைக்கு முன் 6 நாழிகை பரதே
வகாலம் - 1 நாழிகை 24 நிமிஷங்கள். வைதிககர்மாக்களை
ச் செய்ய அசுத்தமான இடம் கர்மாக்களை செய்யக்கூடா
ப்பட்ட காலங்கள், அதாவது பகல் இரவு திதி வாரம் நக்ஷத்ர
ங்கள் அறிந்து செய்ய வேண்டும். இவைகளில் சுபகா
காலங்களில் செய்தால் கைகூடும். புண்யகால
தேசங்களிலும் அவ்வாறே. அதே போல் பாபமும் அதிகமா
பதைக் கொடுக்கும். அயனத்திதியை வ்யதீபாதத்தி
லும் மஹாலயபக்ஷம், அமாவாஸ்யை, ஸ்ரீராமநவமீ, கிரு
ஷ்ண ஜயந்தி கோகுலாஷ்டமீ, கிருஷ்ணஜன்மாஷ்டமீ,
ஸரஸ்வதி பூஜை, மஹாநவமீ, விஜயதசமீ, சங்கடஹர
ஏகாதசிகள், துவாதசி, பிரதோஷம், சிவராத்ரி,
ரதசப்தமி, அமாவாஸ்யை பூர்ணிமை இவ்வாறு மற்ற
புண்ய காலங்களிலும், தானம், ஜபம், உபவாஸம், தே
வாராதனை புண்ய காரியங்களை சக்திக்கு தகுந்தபடி இவை செய்
தால் புண்ய பலத்தை பக்தியால் இவ்வுடைந்திடும் ந
ற்பலம்॥ இவ்வாறு இவைகளெல்லாம் மிகவும் சிறந்தது. வைதிககர்மா
க்கள் கிரியை அனைத்து செய்வதற்கும் ப்ராஹ்மணோத்தமர்
அவசியம் செய்ய வேண்டும்॥ ...... (காசி)

வேதசாஸ்திரங்களில் நித்யகர்மா, நைமித்திககர்மா, காம்
யகர்மா, பிராயச்சித்தகர்மா, நிஷித்தகர்மா, எனப்பல வ
கைகளுள்ளன. ஸந்தியாவந்தனம் தேவாராதனை முதலியவை
செய்யவேண்டியது, நித்யகர்மா. கிரஹணம் ஜாதக
ர்மா திவஸம் முதலியவை நைமித்திககர்மா. ஏதோ ஒரு பயனை அ
வசியம் நோக்கியோ செய்வது, இவைகளைச் செய்யா
விட்டால் பாபமில்லை, செய்தால் பலனுண்டு. புத்ரகாமே
ஷ்டி ஆயுஷ்ய ஹோமம் முதலியன காம்யகர்மாக்கள். இவை
க்கு ஆயுஷ்ய ஹோமம் முதலியன இனிப்பட்டவர்களுக்கு இம்
களைச் செய்தால் கெடுதி பாபம், செய்வது இது நிஷித்தம்
நிஷித்த கர்மா என்பது. இதைச் செய்தால் பாபம் ஏற்படும். இம்மையிலும் துக்கம் ஏற்படும். பின்பு நரகம்
அறியாமலோ பாபங்களைச் செய்து விட்டால், பிராயச்
சித்தம். துக்கம் ஏற்படுமே என்று
வன் நானே பாபம் செய்துவிட்டேனே என்று தவறு செய்ததற்கு வருந்தி
நியமம் ஏற்பட்டால் அவன் தவறு செய்ததற்கு இதைக் கூறியபடி சாஸ்திரம் கூறியபடி
செய்த பாவத்திற்குத் தக்கபடி சாஸ்திரம் கூறியபடி
யகர்மாவைச் செய்தால் அந்தந்த பாபம் விலகும். அந்த
கர்மாக்கள் ஏற்படாது. திரும்பவும் அந்த பாபத்தைச் செய்ய
மனம் வராது. ஆகையால் பிராயச்சித்தம் செய்தல் பாப
நாசமாகும் என்று நினைத்து பாபத்தைச் செய்தால் பாப
சாந்தியாகாது. அறியாமலோ அல்லது தெரிந்தோ ஏதோ காலத்தில் பாபம் செய்ய நேர்ந்தால்
ளை அனுஷ்டித்து பாபம் செய்ய நேர்ந்தால் பிராயச்சித்த கர்மாவால் நீங்கும்.
அந்தந்த பாபம் பிராயச்சித்த கர்மாவால் நீங்கும்.
ஒருவன் நான் இந்த பாபத்தைச் செய்துவிட்டேனே என்று
பயந்து இவனுக்கு சாஸ்திரத்தில் கூறப்பட்டுள்ள
பிராயச்சித்த கர்மாவைச் செய்தவன், இதனால்
பாவமில்லாதவன் பரிசுத்தனாகிறான் என்று
சொன்ன பாபம் நீங்கி பரிசுத்தனாவான். பிராயச்சித்தம்,
செய்யாத நியமமில்லாது செய்யப்பட்ட கர்மா பிராயச்சித்தம்.
செய்யத்தகாத பாபங்களைச் செய்தால் அதனால் நரகம் போவான்.
ன பலவிதமான பாபங்களைச் செய்தால் அந்தந்த பலனை
அனுபவிக்க நேரிடும் என்று
நினைத்து நாஸ்திகர்கள் பாபகர்மாவைச் செய்ய அஞ்சாது
ஏற்பட்டு சேர்க்கும் பாபங்களினால் பஞ்சமஹாபா
தகங்களைச் செய்தவன் நரகங்களில் பாபபலனை அனுப
வித்து அதன் மீதியை அனுபவிக்க பசுபக்ஷி மிரு
கங்களாகப் பிறந்து நோயாளியாக பிறந்து
கஷ்டப்படுவான். இன்ன பாபத்தைச் செய்தவன் இன்ன விதமாக
பிறப்பான் என்று தர்மசாஸ்திரங்களிலும் புராணங்களி
லும் கூறப்பட்டுள்ளது. மேலும் மஹாபாதக
ங்கள், அதிபாதகங்கள், உபபாதகங்கள்,
ஸங்கரீகரணங்கள், மலினீகரணங்கள்,
ன், ஸங்கரீகரணங்கள்,

அபாத்ரீகரணங்கள், ஜாதிப்ரம்சகரணங்கள், மலி
னங்கள், எனவும், எவ்வொன்றும் பலவகையானது என்று
சாஸ்திரங்களில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. தெரியாமல்
அறியாமல் செய்த பாபங்களுக்கு அதற்குரிய ப்ராயச்சித்தம்
செய்தால் அந்த பாபம் நீங்கும். அறிந்தே செய்தால் ப்ராய
ச்சித்தம் இருமடங்கு செய்ய வேண்டும் // எதுமனைத்துணை
யேனும் பாபமையோ, கொன்றவன், சகாயனாய் அங்கீகரித்
தவன், தூண்டியவன், வழி தொடர்ந்தவன், உத்ஸாகப்படுத்தியவ
ன், உதவி செய்தவன், ஒளிவதற்கு இடம் கொடுத்தவன், அ
வனுக்கு ஆயுதம் கொடுத்தவன், அன்னம் கொடுத்தவன், தடு
க்கச் சக்தியிருந்தும் தடுக்காதவன் யாவர்களுக்கும் பாபத்
தில் பங்கு உண்டு. பாபங்கள் பல பேருக்குத் தெரியும்படி
பாபம் செய்தல், மற்றவருக்குத் தெரியாமல் ரஹஸ்யமாகப்
பாபம் செய்தல் என இருவகை. பகிரங்கமாகச் செய்த பா
பத்திற்கு பலபேர் அறிய வெளியோர்களிடம் கேட்டுத்
தெரிந்து ப்ராயச்சித்தம் செய்யலாம். ரஹஸ்ய பாபத்திற்
கு ரஹஸ்யமாகவே ப்ராயச்சித்தம் செய்யலாம் //
பாபங்களுக்கு ப்ராயச்சித்தமாக சாஸ்திரங்களில் பல வி
தமான க்ருச்ரங்களை அனுஷ்டிக்கும்படி கூறியிருக்கிறது.
அவைகள் அநேகமாக ஸ்நானம், உபவாஸம், நியம
ம், இவைகளோடு கூடியவை. அவைகளை கலியுகத்தில்
அப்படியே மனிதர்களால் அனுஷ்டானம் செய்வ
து மிகவும் இயலாதது ஆகையால் ஸுலபமானவை
கூறப்பட்டுள்ளது, அவைகளில் — மஹாபாதகங்களைச்
செய்தவன் கால்நடையாக ராமஸேதுவுக்குச் சென்று வழி
யில் பிக்ஷை வாங்கிப் புஜித்து, தீர்த்தம் பலமுறை கொண்டு
ஸ்நானம் செய்வதால் தோஷங்க
ள் நீங்கும் // தினந்தோறும் வேதபாராயணம் செய்தல்
பஞ்சாக்ஷரங்கள், பொறுமை, தினம் மௌனம் / ப்ராணா
யாமங்கள் செய்வது பொதுவான ப்ராயச்சித்தம். ஸகல பா
பங்களுக்கும் கலியுகத்தில் ஸுலப ப்ராயச்சித்தம் கூறப்பட்டி
ருப்பது மனதை அடக்கி நிஷ்டையாக அச்யுதனைத்
த்யானம் செய்தல், ஸ்ரீராம ஸங்கீர்த்தனம், ஸாம்ப பர
மேச்வர நாம ஸங்கீர்த்தனம், இந்த மந்திரங்களை பதினெ
ட்டவை ஜபம் செய்தல், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை உபவாஸ
முறையாகச் செய்ய இயலாதவர்கள் பசு தானம் காயத்ரீ ஜப
ம் செய்தல், காயத்ரீயால் ஆயிரம் தில ஹோமம் செய்தல், பன்னி
ரண்டு ப்ராம்மணர்களுக்கு போஜனம் செய்வித்தல், எள்ளினால் ஹோ
மம் செய்தல் இவைகளில் ஏதாவது ஒன்றைச் செய்யலாம்.

தெய்வகோஸ்தானம், புண்ணியதீர்த்தயாத்திரை, காயத்ரீஜெபம்
வேதபாராயணம், கோதானம், பகவந்நாமஸ்மரண கீர்த்த
னங்கள், தானங்களை கண்ணொத்தவாக எல்லாபாபங்க
ளுக்கும் ப்ராயச்சித்தமாகும். தர்ப்பணவாஸலங்ஜைன்க
ளாலும், அநேகருக்கு [illegible] தானங்களாலும்
ப்ராயச்சித்தம் அனுஷ்டிக்க வேண்டும்॥

உலகில் செய்தனம் அசேனம் என்றாலகல புண்ணிய பாபங்
களாய மனுஷர்க்கு ஈச்வரனுடைய படைத்தப்பெறுகிறது। கலியுகத்
தில் பாபம் அதிக மென்னத்தாகத்துதான் இக்கலி யுகாதிகளில்
போலகலியால் தர்மங்களை அனுஷ்டானம் செய்யமுடியாது। அ
கையால் மனிதனுக்கு [illegible] அனேக சிறந்த
வாக்கவசப்பனமாக கர்மாக்களைச் செய்தாலபயவான்
பகவத்ப்ரணமாக கர்மாக்களைச் செய்தால் தர்மங்களை விடக்கூடாது।
அனுக்ரஹம் செய்வாரு குனையால் தர்மங்களைவிடக்கூடாது।
கலியால் உவராஸம் இச்சாப்யாஸப்பால், ஜலம்கீழவி
பழம்பால் உப்பு தேங்காய் ஹவிஸ் இவைகளோசாப்பி
டலாம், வ்யாதியானால் மருந்தாப்பிடலாம்। உவவாஸதி
னத்தில் அபக்ஷ்ய ஜலம் இடிப்பது அபக்ஷ்யதாமூலம்
கோவைக அனுக்ரஹம், ஸ்திரீஸங்கமம், இவைக
ளோ, வெசு, பகலில் தூங்குவது, ஸ்த்ரீஸங்கமம் இவைக
ளை விடவேண்டும்। எப்பொழுதும் புண்ணியமந்திரங்களையே
பகவந்நாமங்களையே சொல்லிக்கொண்டு
இருக்க வேண்டும் [illegible] ஏகாதசியன்று
அனுஷ்டிக்க வேண்டும்। போஜனத்தின் முன் [illegible]
தால் அவ்வமேதமான [illegible] ப்ரயாசமின்றி வேண்டும்।
[illegible] ஜனங்களை த்ருப்தி செய்யும் [illegible]
வைதிக காரியங்களை ஆசமனம் செய்து கொண்டு
ஆசமனம் செய்ய வேண்டும்। [illegible]
[illegible] பாபம் [illegible] வேதாத்யயனம் ப்ராமணனுக்கு இயல்பு।
[illegible] வருங்காலம் [illegible] செய்து கொண்
[illegible] செய்வதாலும் [illegible]
[illegible] ப்ராயச்சித்தம் செய்வதாலும் பாபம் விலகும் [illegible]
[illegible] தியானம் செய்வதாலும் [illegible]
[illegible] மந்திரம், [illegible]
[illegible] செய்யார்। கலியால்
[illegible] ஜபிக்க [illegible] ராம ராம ராம
[illegible] ராம ராம
ஸ்ரீராமராமராம ராம ராம ராம [illegible] ராம
ராமராம ராம ராம ராம ஜயராம ஜய ஜய ராம [illegible]
[illegible] ராம ஜயராம ஜய ஜய ராம ஜய ஜய ஸ்ரீராம॥
[illegible] போஜனத்தின் பின் [illegible] ஜபிக்கலாம்॥

ஸ்ரீராமகோபாலந்த நாராயண ~~அங்கர~~ மஹா தேவ சங்கராசார்யரென்கி
லிருந்து [illegible] பலதுணைரூபம் செய்வதுதலை என்றும் தொ
ழியவர்கூறுகிறார். ~~ ~~ ~~ ~~ ~~ ~~

தர்மம் அர்த்தம் காமம், மோக்ஷம் என்ற நான்கு புருஷார்த்
தங்களுக்குள், தர்மமும் ~~[illegible]~~ அர்த்தமும் ஸாதனங்கள். காமமும் மோ
க்ஷமும் பலம் - பயன் - ப்ரயோஜனமே புருஷார்த்தங்கள். காம
மென்று இவ்வுலகிலும் பரலோகங்களிலும் வெளிப்புலன்களால்
உண்டாகும் ஸுகங்கள் மோபாவனைகளால் உண்டாவது.
நாமதும் பெண்ணை துக்கத்திற்கிடையேற்ற [illegible]
வைதில் [illegible]. அதனால் மெய்புருஷார்த்தமாகாது. மோ
க்ஷஸுகம் அப்படியல்ல; ஏகாந்தமான துக்கக் கலப்பில்லாதது
நித்யமானது. அதையடையவே தர்மார்த்தங்கள் சாதித்தல் வேண்
டும். அதற்கு இவ்வுலகத்தில் அவரவர்களுக்கேற்பட்ட வர்ண
ஆச்ரம நித்யகர்மங்களையும் உபாஸனைகளையும் செய்யவேண்டும்.
நித்ய நைமித்திக கர்மாக்களை அவசியம் செய்யவேண்டும்;
செய்யாவிட்டால் பாபம் உண்டு. பலனைக் கருதிச் செய்யத்தக
[illegible] ப்ராயச்சித்த கர்மாக்களையும் செய்ய வேண்டும். இ
வைகளால் பாபம் நீங்கி சித்தசுத்தி ஏற்படும். இவைகளால்
ஆத்மஞானத்திற்கு ஏற்படும். காம்யகர்ம
உபாஸனைகளை த்ரைவர்ணிகர்கள் பலனைக் கருதிச்
செய்தால் அந்தந்த பலன்கள் கிடைக்கும். சொர்க்கமும் [illegible]
சித்த சுத்தியும் ஏற்படும் - பலனைக் கருதாமலும் காம்யகர்மா
க்களையும் ஈச்வரார்ப்பணமாகச் செய்யலாம். செய்தா
ல் இதர்மத்தை மறுக்கும் பாவங்கள் [illegible] கண்டு காம்ய
செய்யத் தொடங்கின செய்தால் தாழ்ந்த பிறப்பும் நரகமும்
ஏற்படும். புண்ய கர்மாக்களையே செய்து கொண்டுவந்
தால் ஈச்வர ப்ரஸாதத்தால் சித்த சுத்தமாகும். அ
தற்கு இடையூறான மனதில் காமக்ரோதங்களை
[illegible] பாபத்தில் புகவிடக்கூடாது. ப்ரம்மஞானத்
தால் மோக்ஷத்தையடைய வழியாவது இந்த சித்தசுத்தியே.
[illegible] அடங்கி [illegible] அஹிம்ஸை, ப்ராணிகளிடம் தயை,
[illegible], ஸத்யம், [illegible] உடைமைகளில் ஆசை
[illegible] இல்லாமை, [illegible] காரியங்களைச் செய்வதில் ஸ்ரத்தை, ப்ர
[illegible] இல்லாமை, [illegible]
ப்ராணம், ஞானிகளுடன் ஸஹவாஸம், ஏகாந்தத்தில் இருந்
தல், ஸுகதுக்கம் போவதற்கான [illegible] இல்லாமை,

தன்னை யார் என விசாரித்து வேண்டுமென்ற எண்ணமி
ன்மை, தன்னையறியாமற் செய்த [illegible] இவ் - ஜென்மமே
ய வேண்டுமென்பதென்னமே. இதை ஸ்தூலமாக [illegible]
[illegible] (குடும்ப [illegible] என்பது [illegible]
புருஷனிடம் [illegible]). பக்திக்கு காரண
[illegible] சித்தசுத்தி என்பது [illegible]
ஸாதனம் (அடிப்படை) [illegible] அந்தர்முக
[illegible]). ஆஸனம் [illegible]
[illegible] ஸகலலோ
கங்களும் அவைகளிலுள்ள சேதனம் அசேதனம் என்ற எல்லா
ம் - ஸகலமும் [illegible] பரமேஸ்வரனிடமிருந்து உண்
டாகின்றனவென்றும் அதிலேயே லயமடைவதாக வேதசாஸ்திரங்
கள் கூறுவதால் ஸகலமும் அழியக்கூடியது மாயையால்
தோன்றியவை [illegible] பொய்யானது [illegible]
[illegible] நித்ய அநித்ய வஸ்து விவேகம் என்ற
ஸாதனம் [illegible] இவ்வாறு அழியக்கூடியது பொய்
யான [illegible] சத்யபுத்தியால் [illegible] அடையவே
[illegible]
[illegible] அவனை [illegible] மாட்டான், [illegible]
[illegible] அவனை [illegible] மாட்டான் அது போலவே [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] வேண்டாமென்று [illegible]
[illegible]
[illegible] அறியாமல் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] அடக்காமை, [illegible]
[illegible]
[illegible] வேண்டாம் என்ற [illegible]
[illegible] இந்த உலக [illegible]
[illegible] வேண்டாமென [illegible]
ஸாதனம் (1) [illegible], ஸமாதி, என்ற [illegible]
[illegible] வேண்டும்
[illegible] வேண்டியதாக [illegible]

இந்த ஆறு பாகங்களையும் ஒன்றாகக் கொண்டு ஷட்ஸம்பத்தி மாக இப்படித்தான் இந்த ஆறையும் ஒரே தொகையாக சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ளது। 25

அதாவது

(1) சமம் என்பது மன அடக்கம் — மனம் இந்திரியங்களால் கலக்கம் அடையாமல் வைராக்யத்தில் நிலைத்திருப்பது உத்தமம்।

வைராக்யத்தால் மனம் அந்தர்முகமாகச் செய்து கொள்ளுதலே சமம் [illegible]। மனதை வெளி விஷயங்களில் செல்லாமல் தடுத்து ஆத்மாவிடம் கவனமாக வேதாந்த ச்ரவணம் செய்வதே [illegible]। மேலும், காமம், க்ரோதம், கஞ்சத்தனம், கொடுமை [illegible] போன்ற தீய குணங்களால் கலக்கம் கொள்ளாமல் [illegible] (அவைகளே [illegible]) தன் சரீரம் [illegible] சேவைப் [illegible] (அவைகளை [illegible] நினைத்தல்) மற்றவர்களுடைய [illegible] அவைகளைக் கண்டு [illegible] அவ்வளவு மேலாக ஆக வேண்டும் என்ற [illegible] இவைகளை [illegible] மனச் சுத்தி கிடையாது॥

(2) தமம் — கண் காது மூக்கு முதலான வெளி இந்திரியங்களை அந்தந்த விஷயங்களில் [illegible] அவைகள் செல்லாமல் அடக்குவது தமம் எனப்படும் (இந்திரியங்கள் விஷயங்களில் செல்லும் [illegible] அதையும் [illegible] மனம் வெளியே செல்லும் [illegible] விஷயங்களில் செல்லும் இந்திரியங்களை அடக்கி [illegible] செல்லும் மனம் தன் [illegible] செயல்களைச் செய்ய [illegible] அறிவு [illegible] (ஸ்ரீ [illegible]) ஆகையால் மனம் அடங்க இந்திரிய அடக்கம் தேவை. யோக்யமான விஷயங்களில் [illegible] தொடர்ந்து நினைத்தல் உபாயம்।

(3) திதிக்ஷா — முன் செய்த கர்மத்தால் அவ்வப்போது ஏற்படும் ஆத்யாத்மிக முதலான [illegible] தாபங்களால் ஏற்படும் துக்கம், மின்னல் இடி [illegible] முதலானவைகளால் ஏற்படும் [illegible] இவைகளை [illegible] காலத்திலும் [illegible] துக்கப்படாமல் [illegible] என்று [illegible] பாவம் [illegible] என்று [illegible] பொறுமை என்பது॥

(உபரதி) உபரதி என்பது — இந்த லோக பரலோக போகங்களுக்கு [illegible] வைதிகர்கள் [illegible] சாஸ்திரங்களில் [illegible] ஸந்யாஸம்। [illegible] தேவையான [illegible] ஸந்யாஸம் என்பது [illegible] பாமரனுக்கே [illegible]।

(5) ச்ரத்தை - வேதாந்த சாஸ்திரமும் அதை உபதேசிக்கும் குருவின்
வாக்யங்களும் உண்மையானது என்ற உறுதியான நம்பிக்கை, தெய்வம்
குரு, வேதம், மந்திரம், தீர்த்தம், பெரியோர்களான மஹான்கள், ஔஷ
தம் இவைகளில் நம்பிக்கையுள்ளவர்களுக்கே பலனளிக்கும். வே
தங்கள் ஈச்வர வாக்யம், இச்சிஷ்யனுக்கு குருவும் ஈச்வரனே - ஆ
னாகையால் அவநம்பிக்கை கூடாது!! (+ புண்ய லோகத்தை யடைய)
ஸ்வர்க்க
(6) ஸமாதானம் - வேதாந்த சாஸ்த்ர மான ஸத்யவஸ்துவை அறிய - ஒ
மனம் பாலை மற்ற புலன்களி
செல்லாமல் லக்ஷ்யத்தில் அம்பு எய்ய மனம் போல மனத்தை
யடக்கி லக்ஷ்யத்தில் வேயே புத்தியை நிறுத்துவது போல மனத்தை நிறுத்து
பரம் ... ஆத்மவஸ்துவில் நிலைக்கச் செய்வது. இவ்வாறு
ஒன்றுவது ஸாதனமான சமம் முதலான 6 ஸாதனங்கள் முற்றும்.
(4வது ஸாதனம்) முமுக்ஷுத்வம் — ப்ரம்மஞானத்தை ஸம்பாதிக்க
துக்க ரூபமான இந்த ஸம்ஸாரபந்தத்தினின்று விடுதலையடைய வே
ண்டும் என்ற தீவிரமான ஆசை - ஒரு உத்தமமான விஹாரத்தை பா
த்தாமரைனத்தால் ஸகல லோகவாஸிகளும் வெறுத்து பர்த்தாவுடன் +
அக்நிப்ரவேசம் செய்வது போல் - தடுக்கப்படாத மோக்ஷ ஆசை.
தீவிரமான மோக்ஷ ஆசையுள்ளவன் ஸகல ஐச்வர்யங்களையும் தியா
கம் செய்து ஸந்யாஸம் செய்து கொண்டு வாசம் செய்வான். இ
ந்த ஸந்யாஸம் செய்து ஸம்ஸாரம் துக்கம் என்று அறிந்து ஐச்வரி
ய சாஸ்திரப்யாஸத்தால் ஸம்ஸாரம் அடைபவர்கள் தகுந்தமானவர்
யாதிக ஸம்ஸாரம் விடுபடாமல் ஞான வைராக்யங்களை யடைந்தவர்
கள் முதலானவர்கள் ஈச்வரனுடைய வும் குருவுடைய வும் அனுக்ரஹ
த்தால் இந்த ஜன்மாவிலேயே முக்தியடைகிறார்கள். மற்றும் இலர் லோக
வர்கள் மறு ஜன்மத்தில் முக்தியடைவார்கள். மற்றும் இலர் ப்ரயத்னமே செய்யாமல்
ஸம்ஸாரப் பிடியிலேயே மிக்க ஸ்தியைப் ப்ரயத்னமே செய்யாமல்
ஏதோ காலத்தில் அதாகவந்தால் வரட்டும் என்றிருப்பார்கள், இவர்
களுக்கு இந்த ஜன்மத்தில் முக்தி கிடையாது! ஆகையால் மனுஷ்யர்
களுக்கு முக்திக்கு அவச்யமான ஆறு ஸாதனங்கள்
ஸமானமாயடைந்தவன் பக்ஷத்தில் போல் ஆறு ஸாதனங்களி
ன் மேலாயடைந்தவன் ... விவேகம் வைராக்யம்,
லேயே நிலைபெறாமல் முமுக்ஷுத்வம் என்ற நான்கு ஸாதனங்
களும் தோன்றும், முமுக்ஷுத்வம் என்ற நான்காவது அவஸ்த
தியை ஸம்பாதித்து பரமேச்வரன் ஸ்ரீ குருவை தேடி அவரிடம்
சரணடைந்து வேதாந்த சாஸ்த்ரம் ச்ரவணம் செய்து
அதன் மூலம் ஸ்வாத்ம ஸாக்ஷாத்காரம் மோக்ஷமடைய ப்ராப்திக்க
வேண்டும் அவனே மனுஷ்யனுவான் மோக்ஷ ஸாதனம்
ஸாக்ஷாத்காரம் அடைந்தவன் இங்கேயே வேதாந்த விசாரம் செய்ய யோக்ய
தையும் பெற்றவன் இந்த ஜன்மத்தில் ஸ்வரூப ஞானத்தை அடைந்து மோக்ஷமடைவான்
ஜீவனை மோக்ஷ ஸாதனங்கள் ஆறும் பலனுக்கும் ஞானம் வரை
படிந்து ஜீவனாய் என்ற என்று பலனுக்கும் ஞானம் வர
ஆ!! அபேக்ஷை, வைராக்யம், தனுமானவர், ஸத்வா பக்தி, ஆஸப்யஸக்தி,
பதார்த்தாபாவனா, துர்யகா, என்று - ஞான பூமிகைகள் இன்று

வாஸிஷ்ட புராணத்தில் கூறப்பட்டுள்ளன, அவைகளில் "அபேதம்"
என்ற [illegible] கூறப்பட்டுள்ளன.

கிரந்த பாவார்த்த-விசாரம். — மேற்கூறியபடி ஸாதனங்களை [illegible]
[illegible] அவர்க்கு உபகாரமான [illegible] சாஸ்திர
[illegible] வெற்றிகொண்ட [illegible]
[illegible] செய்து அங்கு [illegible]
[illegible] அடைய வேண்டும். [illegible] என்பவர். ஸகல வேத
[illegible], உபநிஷத் ஸாரமான [illegible]
[illegible] அநுபவிப்பவர், ஸகலத்தையும் [illegible]
[illegible] யுக்தி உடையவர் [illegible]
[illegible] எண்ணமில்லாதவர் [illegible]
வர், [illegible] போக்கி
[illegible] தெரிந்தவர். [illegible]
[illegible], இவ்வாறு இத்தகைய [illegible]
ஆராதித்து அவருடைய [illegible]
[illegible]
[illegible] பெற வேண்டும். [illegible]
[illegible]. அவ்வாறு அவர்க்கு பக்தி [illegible]
[illegible] செய்து அவர் [illegible]
[illegible] வேண்டும். [illegible]
[illegible]
[illegible] ஸம்ஸார [illegible]
[illegible] வேண்டும் என்று ப்ரார்த்திக்க வேண்டும். அவரைப் பார்த்து
(1) உனக்கு ஸம்ஸார பயம் வேண்டாம் [illegible]
[illegible] என்ற [illegible]
[illegible] என்று அறியவேண்டும். [illegible]
[illegible] உனக்கு [illegible] அதனால் [illegible]
[illegible] ஸம்ஸாரத்துக்கும் ஏற்பட்ட [illegible]
[illegible] அடையலாம் [illegible]
அவரிடம் ஆத்மா எது அநாத்மா எது அஜ்ஞானம் எப்படி பந்தம் என்ற
[illegible] என்று கேட்க வேண்டும்.

ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரத்தைப் பற்றி [illegible]

எக்காலத்திலும் அழியாத ஆத்மாவைத் தவிர வேறுபடாதது
[illegible] எனப்படும். அது ஸத்வகுண [illegible]
[illegible], ஸத்குருவின் [illegible]
[illegible], [illegible]

ஆத்மா என்று சம்பவிக்கும் மன்னன் ஜீவன் என்கிற/
ஆத்மா ஜகத்காரணமானதால் ஸத்யமானது, அதில்
தோன்றுமானதால் ப்ரபஞ்சம் பொய்யானது, மெய்போல்
தோற்றுகிறது / மாயையானது குணங்களின் சலத்தால்
ஸத்வகுணப்ரதானமான மாயையால் ஞானோபமான

ஆத்மா ப்ரதிபிம்பத்தை அடைந்தவோ ஈசன் ஆத்மா
யாயிச்சட்டதைச் சான்னித்யத்தினிடம் மாயையை ப்ரதான
மாகக்கொண்டு ப்ரபஞ்ச உபாதான காரணமாகவும்,
(மண்போல்) சைதன்யத்தை (சூரணம்) ப்ரதானமாகக்கொண்
டு நிமித்த காரணமாகவும் (குயவன்) ஆகிறது /
அந்த மாயை தமோகுணத்தை ப்ரதானமாகக்கொண்டு அவி
த்யா ப்ரதிபிம்பத்தை அடைந்த சைதன்யம் ஜீவன் எனப்படு
கிறது / இவ்விதம் மாயையால் ஈச்வரன் என்றும் ஜீவன்
என்றும் ஆத்மா இரண்டாக வ்யவஹாரம் / தமோகுண
ப்ரதானமான மாயையே அக்ஞானம் அதன் பலபாகங்களி
அநுபவித்து ஜீவர்கள் அநேகம் / ஈச்வரன் தன் மாயாசக்தி
யால் ஆகாசம் முதலான பஞ்ச ஸூக்ஷ்ம பூதங்களை
ம், அவைகளின் கலப்பால் ஸ்தூல பஞ்ச பூதங்களை
யும் பஞ்சீக்ருதங்களாலேயே ஞானேந்த்ரியங்கள் ஐந்
து கர்மேந்த்ரியங்கள் ஐந்து ப்ராணன்கள் ஐந்
மனம் புத்தி இவைகளையும் பூமி முதலான லோகங்களை
யும் லோகங்களில் ஜீவர்களையும் ஜீவர்களுக்கு

போக்யமானவையும் பக்ஷ்யங்களும் இவற்றைச் செய்கிறார்.
இவ்வளவும் பரிமளத்தால் இட்டுக்கப்பட்ட புஷ்பங்கள் அதி
யம். ருசியாய் இருக்கப்பட்ட ஜாதிமல்லிகைகள் தாதாத
அமலமான மணம் கொண்ட பரிமளத்திற்கு ஈச்வரன் ஆனாப்பைய

ர், மேற்சொல்லிய பக்ஷ்யங்கள் மேற்கூறிய ஜிஹ்வா க்ஞானேந்திரி
யங்கள் ஐந்தும் ஐந்து ப்ராணன், மனஸ், புத்தி, சித்
தம், அஹங்காரம் சேர்ந்து ஸூக்ஷ்ம சரீரம் அல்லது லிங்க சரீரம்
எனப்படும், இந்த ஸூக்ஷ்ம லிங்க சரீரத்துக்குத் தானாகவே
ஆவதும் அந்த ஈச்வரனுக்கே அர்ப்பணம் என்ப
பையால் அவைகளை போக்யங்களையும் ஸ்வீகரித்து
யும் தானாக என்றும் அனுபவிக்கிறான் என்ன
எப்பொழுதும் என்பது ப்ரக்ருதிக்கு ஸம்பந்தமே
இல்லை என்றும், ஸூக்ஷ்ம லிங்க சரீரத்திற்கு ஸம்பந்தம் என
பொழுதும், ஸ்வப்னம் என்பது தனியாக ஸம்பந்தம் என
ப்படும், இவ்வாறு மேலான ஏகதேசமான ஆ
னந்தம் (அல்லது அங்கே ஸாயுஜ்யமானந்தம்) பலமா
னது, தனித்தனியாக "நான் அக்ஞன்" என்றுணர்ந்த
மேலவர்கள் ஜீவர்கள் இவர்கள் ப்ராக்ஞன் என்பவ
ராக ஸ்வீகரிக்கப்படுகிறார்கள், தனித்தனியான லிங்க சரீ
ரத்தில் அமலமான அவர்களை ஜீவன் என்று
ஸ்வீகரிக்கப்படுகிறார்கள், தனித்தனியான ஸ்தூல

மான நம்மைப் பார்க்கும்போது ஸ்ரீமந்நாராயணபா
லிக்கும் பெருமாளுக்கும் (கோ)னப்பெயர் / இவ
வாதம் ஒழிந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயத்தின் ஸித்
தானைச் சித்தாந்தப்படி பரமாத்மாவில் அக்ரா
னத்தால் தோன்றுபவை / இவைகள் எல்லாமும் பு
ஷ்மமாக தோன்றுபவையாகும் / பரமாத்மாவின் உண்மை
ஸ்வரூப வேதத்தில் "நானே பரமன்" என்று அறி
தான் உண்மையான ஞானம் என்று வேதாந்திப்
படாத இந்த மாயையை நீக்க இல்லை / இவ்வாறுமே
"தத்வமஸி" முதலான உபநிஷத் வாக்யங்களா
ல் நன்கு போதிக்கப்படுகிறது / மேல் கூறப்பட்டதனா
னது பரிணாமில் முதலானதான "அபேக்ஷை" என்னு
தேவைகளை நிவர்த்தியவன் முக்தியடைய
ந்த வேதாந்த விசாரம் செய்ய வேண்டும் / வேதாந்தத்துக்கு
ஆராய்ச்சிக்கு ஒழுங்கிய சாஸ்த்ர ஞானம் இருந்து போதிய
ஸத்யத்திற்கு ஞானமும் இது இயைய வாசம் அவசி
யம் செய்ய வேண்டும் / அத்யாத்ம ஸாதனமாக இவ்வ
தல்லாம் சேர்ந்திருக்கும், உபக்ரமம் — ஆகமம், உபாயம்
ஞானம் முதலான ஸாதனங்களால் ஸம்பந்
தம் உண்டு முதலான நியாயங்களால் ஸம்ப
~~[illegible]~~ தீர்மானிக்க வேண்டும் இந்த மார்க்கத்தால் வேதா
ந்த வாக்யங்களில் மொழிபாடு நீங்கி நிச்சயம் வரும் /

வேதாந்த ச்ரவணம் ஸம்ஸாரித்துக்கியான ஸமஸ்த
ஆனந்தமயமான ப்ரம்மமாக ஆகவேயும் என்னவென்று
கேட்டுப்படலாம், அல்லது ஸந்தேகம் நீங்க வேண்டும் வேதாந்த
சாஸ்திரீயயுக்தியின் (அநுமானம்) மனனம் - இதனை)

ஐயத்தால் நீங்கும், இவ்வளவு ஸம்சயங்கள் நீங்கி தெளிவா
னஞானம் ஏற்படுவதற்க்கு "ப்ரஸ்தானத்ரயம்" என்ற
உபநிஷத்துக்கள் பகவத்கீதை, வ்யாஸர் இயற்றியபிர
ம்மஸூத்ரங்கள் என்ற மூன்றையும் குருமூலமா
ய் பயபக்தியுடன் ஸேவிக்கவேண்டும். ஜீவப்ரம்ம ஐக்யநிச்சய
ஞானம் ஏற்பட்டாலும் வாஸனையால் மனது உலக
விஷயங்களில் செல்லும், அவ்விதம் செல்லாதபடி
தடுக்க "நிதித்யாஸனம்" என்ற இடைவிடாத தியான
மே "அஹம் ப்ரம்மாஸ்மி" என்று செய்ய வேண்டும்,
இதுவே ஸாதனை எனப்படும், இந்த ஸாதனை தொடர்ந்து
"நானே ப்ரம்மம்" என்ற ப்ரத்யக்ஷ அனுபவம் ஏற்படு
ம். இவ்வாறு கைக்கொண்ட வேதாந்த சாஸ்த்திரக்
ஞானபூர்வ ஸாக்ஷாத்கார, "ஸ என்றும் மௌனம்
தியானம் இவர்களுக்கு ஸ்ரீ மௌனமே" என்றும், நா
ன் ப்ரம்மமே என்ற அனுபவத்திற்கு "ஸத்வாபத்தி
என்றும்" அவஸ்தை, வாசாரம்ப, ஸ்ரீ மௌனமே,
"ஸத்வாபத்தி" என நம் கிரந்தங்களில் கூறப்படும்.

ஸமாதி என்பது நிர்விகல்பம், ஸவிகல்பமென இருவி
தம். ஸவிகல்பமென்பது, தியானம் செய்பவன், தியா
னமெனும், தியானமென்ற பேதமிருக்கின்றதாம்.
நிர்விகல்ப ஸமாதி என்பதில் இவ்வித பேதமில்லை
பேதமின்றி ஒன்றாய் வருவதே ஆகும். ஸாதகர்கள்
ஆரம்பத்தில் ஸவிகல்ப ஸமாதியிலேயே
இருக்கின்றனர். இதனால் நிர்விகல்ப
நிலையை அடைந்து ஸமாதி அடைவர். ஆகா
யத்தில் ஸமாதியை அடைந்து அவர்கள்
ஸமாதியில் இருந்து ஸமாதியால்
அடைவர், இதனால் நிர்விகல்ப நிலை அடைவர்
பேரானந்தத்தில் திளைத்து நிற்பர் ஸமாதி
நிலையை அடைவர். இதனால் ஞானத்
தின் சக்தி, இதுவே பதார்த்த பாவனை,
இதுவே துரியம்", என்ற வாக்கியம்
உண்டு. [illegible] இதன்படி
நோக்கில் இவர்கள் அப்பியாசம் செய்யவேண்டும்
இதனால் நல்ல பலன் கிடைக்கும், ஆனாலது
மனதில் இதுவே பரம்பொருள் என்றறிவது
தேவை எனப்படுகின்றது. இதனால் உண்மை
ஞானம் [illegible] கிடைக்கின்றது, என

வ தேவு கேட்டார்கள் என்றும் சொல்லப்படுகிற
ர்கள். இங்கிருப்பட்ட வடிய ஞானம் பகவத் பாதாளி
ன் கிருந்த சாஸ்திரம் வேதாவிய கிருத்தி ஞானபூர்வமாகி
த்தர்கள் நாமைய கிருப்பட்டேன்னை. அன
னக்கு நீர்த்த மனைச்சரிந்துக்காகன ஸ்ரீனிவாச
தெய்வம்.

மஹா தேவேந்த்ர வத்யா புரோரர்த்த
வாமர்சனம்.
ஸ்ரீ சிவா லாக்ய சிஷ்யார்த்தம்
யதாமத்ய நுவர்ணிதம் ||
அந்தே ஹ்ரீயதாம் லாதாராச
பகவத்பாத சங்கரஃ ||
சிவம் பூயாத் ||
இதிப் யோகஃ ||